

Vragen/aandachtspunten voor gesprek met wethouder Gerson dd 24 juni 2009

1. De Cie Veerman beveelt op onderdelen nadere studie aan. Eén van die onderdelen is een “*nauwkeurige uitwerking van (o.m.) risicoanalyses*” (p.6). Wordt deze aanbeveling opgevolgd, en zo ja hoe? En wordt met het hervatten van de werkzaamheden gewacht tot de uitkomsten van die analyses bekend zijn?
2. In een interview met Het Parool heeft de vroegere wethouder Herrema gezegd dat er een *nieuwe* risico-analyse van de boortunnels zou worden gemaakt. Daarna is het bestaan van een eerdere analyse ontkend. Is die analyse gemaakt of niet? Zo ja, wat meldde dat stuk?
3. De Cie Veerman zegt (p.10) expliciet dat bij afbouw het uitsluiten van risico's voor de bebouwing van de oude binnenstad “*niet mogelijk*” is. Gegeven die – even duidelijke als verontrustende - stelling lijkt nu vooral van belang (uitgaande van afbouw) dat wordt nagegaan hoe de risico's t.a.v. die bebouwing *gepreciseerd* kunnen worden, en in het verlengde daarvan, hoe zij *beperkt* kunnen worden. Welke toezeggingen kunnen op deze punten worden gedaan?
4. De in 1, 2 en 3 impliciet aangeduide zorgen nemen nog toe als men het rapport van de Cie Veerman (p. 16) leest: “*Grotere verzakkingen (dan enkele cm's) kunnen, als goed en adequaat wordt gewerkt, waarschijnlijk worden vermeden of (...) worden beperkt*”. Die mededeling roept een tweeledige onzekerheid op. Zelfs als goed wordt gepland en gewerkt – waar het in het verleden aan heeft ontbroken – zijn mogelijk catastrofale risico's als grotere verzakkingen immers nòg niet uit te sluiten. Ook niet door grouting. Op grond waarvan mogen die risico's niettemin worden genomen?
5. Het lijkt zinnig de antwoorden op vragen 1, 2, 3 en 4 te bezien in het licht van wat de Cie Veerman (op p.25) zegt, namelijk dat het van het grootste belang is om risicoanalyse en risicobeheersing bij de voortzetting “*voorop te stellen en te waarborgen*”. Op welke wijze wordt aan die prioritering en borging vorm gegeven?
6. In het advies van de Cie Techniek komt naar voren dat het niet zeker is dat grouting alle verzakkingen kan vermijden. Zijn de steden waar met grouting is gewerkt qua ondergrond vergelijkbaar met Amsterdam? Zo nee, moet dan niet worden gezegd dat ook de resultaten van ‘grouting’ tot op grote hoogte onvoorspelbaar zijn?
7. Uit het advies blijkt dat van sommige op of langs het tracé gelegen monumenten een verkennend verzakkingsonderzoek is gedaan, maar van andere niet. Meer inzicht hierin (omvang en aard onderzoek, welke maatstaven zijn bij de monumentenselectie gebruikt?) lijkt geboden.
8. Hoe kan worden beargumenteerd dat het verantwoord is met de bouw van een metrostation te beginnen als nog geen zekerheid bestaat dat de tunnel zonder instorting of verzakkingen kan worden geboord? (p. 9).
9. Paalfunderingen moeten in het grondwater staan, anders gaan ze rotten. Is onderzocht wordt er gaat gebeuren met de grondwaterniveau's bij, maar ook ná de metroaanleg? Wat is bijvoorbeeld het effect van grouting op het grondwater? Zijn er andere lange termijn-nadelen verbonden aan het inbrengen van cement in de ondergrond van de binnenstad? Kan worden uitgesloten dat die nadelen er zijn?
10. Kan worden toegezegd dat door verzakking beschadigd geraakte monumenten volledig zullen worden hersteld en indien nodig herbouwd, zonodig met schadeloosstelling door de gemeente?
11. In Bijlage 3, p. 2, is te lezen dat, als de boor eenmaal draait, deze niet meer kan worden gestopt. Moet er op grond daarvan van worden uitgegaan dat er na het opstarten van het boorproces altijd zal worden doorgedaan, wat voor schade er ook optreedt? Is het gevolg van die conclusie aanvaardbaar? Is het niet nodig een ‘point of return’ in te bouwen, en tevoren criteria op te stellen op grond waarvan het niet langer verantwoord is door te gaan?

Amsterdam, 16 juni 2009

Genootschap Amstelodamum
Bond Heemschut
Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad